

ἀγριελοκουτσούρα ἡ, ἀμάρτ. ἀγρελ-λοκουτσούρα Χίος (Καρδάμ.) ἀργουλιδοκουτσούρα Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀγριέλα καὶ κουτσούρα.

Κορμός ἀγριελαίας ὡς φυσικῶς ἔχει. Μεταφ. ἐπὶ τοῦ ἀπαιδεύτου, ἀμαθοῦς (διότι τῆς ἀγριελαίας ὁ κορμός εἶναι μάλιστα ἀνώμαλος).

ἀγριελόμπρατσος ὁ, ἀμάρτ. ἀγριλόμπρατσος Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀγριελαῖα καὶ μπράτσος, δι' ὃ ἰδ. μπράτσο.

Κλάδος ἀγρίας ἐλαίας.

ἀγριελόξυλο τό, ἀμάρτ. ἀγριλόξυλο Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἀργουλιδόξυλο Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀγριελαῖα καὶ ξύλο.

Σύλον ἀγριελαίας.

ἀγριελόρριζα ἡ, ἀμάρτ. ἀγριλόρριζα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἀργουλιδόρριζα Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀγριελαῖα καὶ ρίζα.

Ρίζα ἀγριελαίας: Ἀγριλόρριζά 'ναι καὶ δὲ σκίζει, μόνον ἥσυχά, μὴν παιδεύεσθαι.

ἀγριελος ὁ, ἀμάρτ. ἀγρελος Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Ἰων. (Κρήν.) Χίος ἀγρελ-λος Ἰκαρ. Χίος (Μεστ. Πυργ.) ἀγρελ-λους Χίος (Μεστ.) ἀγριλος Ἡπ. Νάξ. (Κορων.) Μέγαρ. ἀργουλο Ἀπουλ. (Καλημ. Σολέτ.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὖσ. ἀγριελαῖος ἡ μεγεθ. τοῦ οὖσ. ἀγριέλι.

1) Ἡ ἀγρία ἐλαία ἔνθ' ἄν. β) Ὁ καρπὸς τῆς ἀγρίας ἐλαίας ἔνθ' ἄν. 2) Συνεκδ. πᾶν εἶδος δένδρου Ἀπουλ. (Καλημ. Σολέτ.): Ἐ τούρτουρα ποῦ χάν-νει ἡ κουμπανία 'ε καῖζει 'ς ἀργουλο χλωρὸ (ἡ τρυγών, ἡ ὁποία χάνει τὴν συντροφίαν τῆς, δὲν καθίζει σὲ χλωρὸ κλαδί) Σολέτ. || Ἄσμ.

*Αργουλοι τσαῖ 'ὰ πουλλία ποῦ 'ε νοοῦνε
ἐς τοῦτο κόσμον στέουνε τσαῖ ἀγαποῦνε

(δένδρα καὶ πουλλιά ποῦ δὲν νοοῦν εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον στέργουν καὶ ἀγαποῦν) Καλημ.

Πᾶ φιοῦρο τοι ἀργουλο μιλεῖ

(κάθε ἄνθος καὶ δένδρον ὁμιλεῖ) αὐτόθ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Αγρελος Χίος *Αγρελ-λος Ἰκαρ. *Αγριλος Κεφαλλ. Νάξ. (Κορων.) Πελοπν. (Μεσσ.)

ἀγριελούκλα ἡ, ἀμάρτ. ἀγριλούκλα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. ἀγριελαῖα καὶ τῆς μεγεθ. καταλ. -ούκλα.

Μεγάλη ἀγριελαία.

ἀγριελούλλα ἡ, ἀμάρτ. ἀγριλούλλα Στερελλ. (Αἰτωλ.) Ἡπ. Κεφαλλ.

Ὑποκορ. τοῦ οὖσ. ἀγριελαῖα.

1) Μικρὰ ἀγριελαία ἔνθ' ἄν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Ἡπ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) 2) Πόα τις μὲ φῶειδῃ φύλλα Κεφαλλ.

ἀγριελόφυλλο τό, ἀμάρτ. ἀγριλόφυλλο Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἀργουλιδόφυλλο Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὖσ. ἀγριελαῖα καὶ φύλλο.

Φύλλον ἀγριελαίας.

ἀγριελωτή ἡ, ἀμάρτ. ἀγριλωτή Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. ἀγριελωτός.

Τόπος κατάφυτος ἐξ ἀγριελαίων. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων.

ἀγρίεμα τό, κοιν. ἀγριεμα Πελοπν. (Οἶν.) ἀγρίεμαν Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.) ἀγρίμα Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) ἀγρεμα Πόντ. (*Οφ.) ἀγρεμαν Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Χαλδ.) ἀγρεμα Καλαβρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγριεύω, παρ' ὃ καὶ ἀγρεύω, ὅθεν ἀγρεμα.

1) Τὸ νὰ βλέπη τις ἀγρίως, βλοσυρῶς, ἡ ἀγρία ἔκφρασις τοῦ προσώπου, βλοσυρότης, στυγνότης κοιν.: *Γιὰ δὲς ἀγρίεμα ποῦ τὸ κάμνει! Τί ἀγρίεμα εἶναι αὐτό!* κοιν. β) Ὁργὴ μανιώδης, ἐξαγρίωσις Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Πόντ. (Κερασ.): *Πάνου 'ς τ' ἀγρίμα τ' ἔκαμι τὸν φόνου Ἀδριανούπ.* 2) Τὸ ποιεῖν, τὸ ἐμβάλλειν φόβον, ἐκφόβησις Πόντ. (*Οφ. Χαλδ.) κ. ἄ.: *Τὸ ἀγρεμα καλὸν οὐτὸ ' ἐνι *Οφ.* 3) Παθ. τὸ αἰσθημα τοῦ φόβου, οἷον εἰς τὸ σκότος, εἰς τὴν ἐρημίαν, ἡ φρίκη, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται τις πρὸ τοῦ κινδύνου Πόντ. (*Οφ. Σάντ. Χαλδ.) 4) Μεταφ. ἐπὶ τοῦ καιροῦ, ἡ ἐπὶ τὰ χεῖρω τροπὴ Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Ἐφ' γι ἀπάνου 'ς τ' ἀγρίμα τ' κιροῦ. Ἀγρίμα πῶκαμι οὐ κιρός!* 5) Ὁ ἐρεθισμὸς τῶν οὐλῶν κατὰ τὴν ὁδοντοφυτίαν τῶν νηπίων καὶ ἡ ὀρεξις αὐτῶν νὰ δάκνουν Καλαβρ.

ἀγριεμάρα ἡ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. ἀγρίεμα ἡ ἀγριεμός.

Τὸ νὰ εἶναι τις ἀγριος, ἀτίθασος, ἀγριότης: *Ἀγριεμάρα ποῦ ἔχει αὐτὸ τ' ἄλλογο!*

ἀγριεμός ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἀγριμός Λέσβ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγριεύω.

1) Τὸ νὰ εἶναι τις ἀγριος, ἀποτρόπαιος, βλοσυρότης, στυγνότης καὶ ὁ ἐκ ταύτης φόβος, ἀποτροπιασμὸς Λέσβ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Εἶδα παλαιό' εἰρος ἦτονε ' κείνος, ἀγριεμός ἦτονε νὰ τὸν ἀξανοίης!* Ἀπύρανθ. *Τὸν πρόσουπό τ' - τοῦ σπῖτ' ἦταν ἀγριμός Λέσβ.* 2) Ὁργή, θυμός, ἡ ὀργίλη ἔκφρασις τοῦ προσώπου Λέσβ.: *Εἶχε ἓνα θ' μό, ἔ'ε'ε'ε' ἀγριμό, ποῦ θάρεις ποῦς τὰ μάτια τ' στάζαν αἷμα.*

*ἀγριευτός ἐπίθ. ἀγρξεντέ Τσακων.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγριεύω.

Ἐξηγριωμένος: *Μ' ἀγρξεντοὶ ψιλοὶ* (μὲ ἐξηγριωμένους ὀφθαλμούς). Συνών. ἀγριεμένος (ἰδ. ἀγριεύω).

ἀγριεύω κοιν. καὶ Πόντ. ἀγριεύω Κρήτ. ἀγριεύω Κίμωλ. Κρήτ. Κύθν. Νάξ. Χίος (καὶ ἀγριεύω) ἀγριεύω Κρήτ. Πόντ. (Κερασ.) ἀγριεύω Κρήτ. ἀγριεύω Κρήτ. ἀγριεύω Σύμ. ἀγρεύω Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. *Οφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) ἀγρεύω Ἰκαρ. ἀγρεύω Μεγίστ. ἀγριεύω βόρ. ἰδιώμ. ἀγριεύω Λέσβ. ἀγριεύω Πελοπν. (Μάν.) ἀγρεύω Μακεδ. (Σέρρ. Σισάν. Χαλκιδ.) ἀγρξέγγου Τσακων. Μέσ. ἀγριεύομαι Ἄνδρ. Πελοπν. (Οἶν.) Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.) κ. ἄ. ἀγριεύομαι Θράκ.

